

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVII. De Miltiade & de Scriptis illius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

χρά τε τοῖς ἐπιφέρει λέγων ὅθεν τοι καὶ ἐπει-
δαν οἱ ἐπὶ τὸ τῆς κατὰ ἀλήθειαν πίστεως μαρ-
τυρίου κληθέντες ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τύχῃσι
μετὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς τῶν Φρυγῶν αἵρέσεως
λεγόμενων μαρτύρων, διαφέρουσι τε πρὸς
αὐτοὺς, καὶ μὴ κοινωνήσαντες αὐτοῖς τελειῶνται,
διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι συγκαταθεῖν τῷ δια Μοντα-
νῆ καὶ τῶν γυναικῶν πνεύματι. καὶ ὅτι τὸ ἀλη-
θές, καὶ ὅτι τῶν ἡμετέρων χρόνων ἐν Ἀπαμείᾳ
τῇ πρὸς Μαϊάνδρῳ τοῦ χανὸς γεγραμμένον, ἐν
τοῖς περὶ Γαίον καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ Εὐμενείας
μαρτυρησάσι, πρὸς δὴλον.

A hæc subjungit: Quamobrem, inquit,
quotiescunque Ecclesiæ viri ad marty-
rium pro vera fide subeundum vocati,
unâ cum quibusdam de Phrygum hære-
si qui martyres dicuntur, casu quodam
coierint, semper ab illis dissentiant: &
communione eorum sollicitè vitan-
tes, gloriosum martyrii exitum conse-
quuntur; Quippe qui Montani & mu-
liercularum spiritui assensum accom-
modare nefas ducant. Atque id verum
esse constat ex iis quæ nostra ætate in
urbe Apamea quæ ad Mæandrum sita
est, gesta sunt à Cajo & Alexandro
martyribus, oriundis eumenia.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ Μιλτιάδου καὶ ὧν συνέταξε λόγων.

ΕΝ τῷ τῷ συγγραμμάτι καὶ Μιλτιά-
δου συγγραφῆς μέμνηται, ὡς λόγον
παρὰ καὶ αὐτῶν καὶ τῆς περὶ τὴν αἵρεσιν
γεγραμμένην. ὡς δὲ ἐμὲ γὰρ αὐτῶν λέ-
ξας τινὰς, ἐπιφέρει λέγων ταῦτα ἐν ῥῶν
ἐν τῷ συγγραμμάτι αὐτῶν ἐπισταμμένων τῷ Ἀλ-
κιδάδῃ τῷ ἀδελφῷ συγγραμμάτι, ἐν ᾧ ἀ-
ποδείκνυσσι περὶ τῆς μὴ δεῖν προφητὴν ἐν ἐκ-
στάσει λαλεῖν, ἐπετεμύμην. ὡς καταδίδας ὅ
ἐν ταύτῃ τῇ καὶ τὴν καὶ τὴν διαθήκην περὶ
φίλων καὶ καὶ λέγει ἐν οἷς καὶ ἁρὶ μετὰ
Ἀμμίαν ἡνὰ καὶ Κοδράτον, λέγων ἔτι
ἀλλ' ὅγε ὁ θεὸς προφητὴς ἐν παρεκτάσει ὅ
ἐπεται ἀδελφὴ καὶ ἀφ' οὗ δὲ ὁ μὲν δὲ
ἐκείνῃ ἀμαθίας, καὶ ἀσέβων ὅς ἐστι ἀν-
σιν μακρὰν ψυχῆς, ὡς περὶ οἰρηται. τὸν δὲ
τὸν τὸν, ὅς ἐστι τῶν καὶ τὴν παλαιάν,
ἐπε τῶν κατὰ τὴν καὶ τὴν πνευματοφορη-
θέντα Προφήτην δεῖξαι διωκτοῦν. ἔτε Ἀ-
γαθὸν ἔτε Ἰάδαν ἔτε Σίλαν ἔτε τὰς Φι-
λίππας θυγατέρας ἔτε τὴν ἐν Φιλαδελφείᾳ
Ἀμμίαν ἔτε Κοδράτον, ἔτε τινὰς ἄλλας
μὴδὲν αὐτοῖς προσήκουσας καυχῆσθαι. αὐ-
τὸς δὲ μὲν βραχία, ταῦτα φησὶν εἰ γὰρ με-
τὰ Κοδράτον καὶ τὴν ἐν Φιλαδελφείᾳ Ἀμ-
μίαν, ὡς φασιν, αἱ περὶ Μοντανὸν διεδέξαν-
το γυναῖκες τὸ Προφητικὸν χάρισμα, τὰς
ἀπὸ Μοντανῆ καὶ τῶν γυναικῶν τίνες παρ'
αὐτοῖς διεδέξαντο, δεῖξά τωσαν δὲ ἐν γὰρ εἶναι
τὸ Προφητικὸν χάρισμα ἐν πάσῃ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ μέχρι τῆς τελείας παρεσίας ὁ Ἀπόστο-
λος ἀξίως ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοιεν δεῖξαι τὸς α-

CAPUT XVII.

De Miltiade & illius Scriptis.

IN eodem quoque libro Miltiadis
cujusdam Scriptoris mentionem fa-
cit, qui adversus supradictam hære-
sim librum conscripserit. Citatis enim
quibusdam verbis illorum hæretico-
rum, ita deinde scribit: Hæc ego
cùm reperissem in quodam libro ipso-
rum adversus Miltiadem fratrem no-
strum, qui peculiari opere docuerat
non decere Prophetam in ecstasi lo-
qui: in compendium redegì. Deinde
aliquantò post in eodem libro univer-
sos Novi Testamenti Prophetas enu-
merat, inter quos Ammiam quandam
& Quadratum recenset his verbis:
Pseudo-Propheta autem, inquit, in fal-
so mentis excessu cujus comes est li-
centia & audacia: à spontanea quidem
imperitia initium sumens, in amentiam
autem, ut jam dixi, involuntariam desi-
nens. Hujusmodi verò spiritu nullum
unquam nec in vetere, nec in novo Te-
stamento Prophetam afflatum pote-
runt demonstrare. Non Agabum, non
Judam, non Silam, nec Philippi filias,
nec Ammiam Philadelphensem, nec
Quadratum, nec plures quoque alios, qui
nihil ad ipsos pertinent, prædicabunt.
Paucis deinde interjectis sic loquitur:
Nam si quidem ut prædicant, post Qua-
dratum & Ammiam Philadelphensem
mulieres illæ Montani in Prophetiæ
gratiam successerunt, ostendant no-
bis quinam inter ipsos Montano ac
mulierculis successerint. Etenim pro-
phetiæ donum in omni ecclesia ad ulti-
mum usque Domini adventum perma-
nere debere auctor est Apostolus. Sed
nullum prorsus poterunt ostendere,
tamen jam quartusdecimus hic agatur

Huc refer-
cit, qui ad-
versus supradictam hære-
sim librum conscripserit.
c. 24. l. 4.

annus ab obitu Maximilla. Hæc ille. A Miltiades verò cujus mentionem fecit, alia quoque sui in divinis Scripturis studii monumenta nobis reliquit: tùm in libris quos adversus gentes, tùm in iis quos adversus Judæos composuit; utrumque argumentum binis Voluminibus exsecutus. Præterea Apologeticum pro Christiana quam ipse profitebatur Philosophia, ad hujus sæculi Principes conscripsit.

CAPUT XVIII.

Quemadmodum Apollonius Cataphrygas confutaverit, & quorum mentionem fecerit.

Huc refer
Niceph.
c. 25, l. 4.

Sed & Apollonius ecclesiasticus Scriptor, supradictam Cataphrygarum hæresim adhuc sua ætate vigentem refutare aggressus, peculiare adversus eos Volumen condidit, tùm falsas prophetias quæ ab illis circumferuntur verbatim expendens, tùm vitam moresque eorum qui hæresis illius auctores fuerunt, discutiens. Ac de Montano quidem, audi si placet quæ dicat. Sed quisnam est novus ille Doctor? opera ejus & doctrina satis apertè produnt. Hic est qui nuptiarum discidia docuit, qui juniorum leges imposuit: qui Pepuzam & Tymium Phrygiæ oppidula, Hierusalem nominavit, ut cunctos undique homines eò convocaret. Qui pecuniarum exactores constituit: qui sordidam munerum captationem oblationum nomine callide obvelavit. Qui doctrinam suam prædicantibus salaria præbet, ut per sædam ventris ingluviem doctrina ejus convalescat. Hæc ille de Montano. De Montani verò prophetissis aliquantò post loquitur in hunc modum: Ostendimus igitur, inquit, has principes prophetissas simul ac spiritu impletæ sunt, viros suos dimississe. Quotoperè ergo mentiebantur qui Priscam virginem vocabant? Deinde subjungit hæc verba: Non tibi videtur Scriptura universa prohibere, ne propheta munera & pecunias accipiat? Cum igitur videam prophetissam aurum & argentum, vestesque pretiosas accepisse, quomodo eam non repudiabo? Et paulò post de quodam ex eorum numero qui confessores apud ipsos habentur, hæc dicit. Præterea Themison speciosa ava-

ρεσκαυδ' ἐκατόν ἡδη περ τετὸ ἔτος διὰ τῆς Μιλιτιάδης τελευτῆς. ὧν μὲν δὴ τοσαύταις τοισὺς αὐτῶν δ' ἐδηλωμένῳ Μιλτιάδῳ καὶ ἄλλας ἡμῖν τ' ἰδίας περὶ τὰ θεῖα λόγια δὴς μνήμας καὶ ἀλέλοιπεν, ἐν τοῖς αὐτοῦ λῃνας συνέταξε λόγους, καὶ τοῖς περὶ δαίσε' ἐκατέρα ἰδίως ὑποθέσει ἐν δυσὶν ὑπὸ τῆσας συγγραμμάτων ἐπ' ἣ καὶ πρὸς τὰς μικρὰς ἀρχοντας, ὑπερὴς μετῆι φιλοθεσμίας πεποιήται διπολογία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Ὅσα καὶ Ἀπολλωνίου τὰς κατὰ Φρύγας ἀπόληξι, καὶ τίνων ἐμνημόνευσεν.

Τῆς ἣ κατὰ Φρύγας καλεμένης σεως, καὶ Ἀπολλωνίου ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφεὺς, ἀκμαζέσης εἰς ἐπὶ τότε καὶ Φρυγίαν ἐλθέχον ἐνησάμεν, ἰδὼν αὐτῶν πεποιήται σύγγραμμα. τὰς μὲν ἐρμείνας αὐτῶν περὶ φητείας ὑποδείξας καὶ λέξιν εὐθύων. τὸν ἣ βίον τῆς αἰρέσεως δέχων ὁ ποῖός τις γέγονε διελέχων. αὐτῶν ἣ ῥήματα περὶ τῶν Μοναχῶν ταῦτα λέγοντι. καὶ. ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὧν ὁ πρὸς φαλὸν σκαλῶ. τὰ ἔργα αὐτῶν ἡ διδασκαλία ἐν νουσι. ἔτος ἐστὶν ὁ διδάξας λύσεις γάμων. τῆς εἰας νομοθετήσας ὁ Πέπυζαν καὶ Τύμιον. ῥεσσαλήμ ὀνομάσας (πόλεις ἣ εἰσιν αὐτῶν καὶ τῆς Φρυγίας) τὰς παλαιὰς ἐκείναις ναταγείν ἐθέλων. ὁ πρὸς ἀκλήρας χρημάτων ταῖς ἡσας. ὁ ἐπ' ὀνόματι πρὸς φορῶν, τὴν δὲ ληψίαν ἐπὶ ἐχρῶμενος. ὁ σαλαεῖα χρημάτων τοῖς κηρύττεισιν αὐτῶν τὸν λόγον, ἵνα δια τῆς σεμαργίας ἡ διδασκαλία τῶν λόγων κηρύττειται καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Μοναχῶν καὶ περὶ τῶν προφητῶν ἣ αὐτῶν ὑποκαταστάς ἐταρφεῖ. δείκνυμεν οὖν αὐτὰς πρῶτας τὰς τῶν φηπιδας ταύτας, ἀφ' ὧν πνεύματος ἐπαρτήσαν, τὰς ἀνδρας καὶ ἀληπίεσας. πῶς οὖν ψεύδοντο. Πείσαν παρθένον διποκαταστήσειτ' ἐπὶ φέρει λέγων. δοκεῖ σοι πᾶσα γὰρ κωλύειν πρὸς φηπὴν λαμβάνειν δῶρα καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν καὶ πολυτέλεις ἐδότητας. αὐτὴν μὴ ἀδραϊσόμεαι; αὐτὴς ἣ ὑποκαταστάς περὶ τῶν καὶ αὐτῶν ὁμολογητῶν, ταῦτα φησὶν. ἐτι ἣ καὶ Θεμισίων ὁ τὴν αὐτῶν